

Pisanki

12 października 2007

Najstarsze znalezione pisanki liczą sobie ponad 5000 lat. Zнали je już starożytni Persowie, Fenicjanie, a nawet Chińczycy. Także na ziemiach polskich pisanki znane były przed pojawieniem się chrześcijaństwa.

Wszyscy znamy filozoficzne zapytanie, co było pierwsza – jajko czy kura. Gdy czytamy teksty dotyczące święta Wielkiej Nocy, w których jajo bezdyskusyjnie łączy się ze zmartwychwstaniem Chrystusa, nasuwa nam się kolejne pytanie. Co było pierwsze – jajko czy chrześcijaństwo? W tym przypadku odpowiedź jest na szczęście dosyć prosta.

Z jajem, które od zawsze symbolizowało życiową siłę, związane były różne praktyki magiczne. Wierzano, że pisanki mają moc odpędzania zła, przyciągają szczęście i powodzenie. Chroniły dom i obejście przed złymi duchami, urokami, czarami i chorobami. Aby ich moc działała, zakopywano je pod progami mieszkań, budynków gospodarczych lub przed furtką prowadzącą do domu. Na powitanie wiosny przygotowywano ucztę, na której głównie podawano potrawy z jaj. Jajkiem dzielono się z bydłem domowym, a skorupki dodawano do zboża i rzucano w orną ziemię, aby dawała wysokie plony. Skorupki rzucane na dach domu miały chronić przed uderzeniem pioruna. Jaja zakopywano również na polach, aby ziemia dobrze rodziła. Skorupki wieszano w sadzie na drzewach, by dobrze owocowały. Żółtko dodawano do ziarna siewnego, aby wyrosło piękne zboże.

Duchowieństwo chrześcijańskie, które dopatrywało się w jajku narzędzia pogańskiej magii, początkowo zabroniło wszelkich zabaw jajami a nawet jadania ich w dni świąteczne. Dopiero w dwieście lat po wprowadzeniu wiary chrześcijańskiej Kościół zezwolił Polakom na jedzenie jaj w okresie Wielkanocy. Był jednak jeden warunek: musiały być one wcześniej poświęcone w kościele, czyli „odkażone” od ewentualnych demonicznych

właściwości. Tak narodziła się tradycja święcenia jaj. (...)

Autor: Sambor

Źródło: [Rodzimy Kościół Polski](#)